

УДК 65.015

Сергій Олександрович ТКАЧЕНКО,

кандидат економічних наук, доцент,

завідувач кафедри соціальних

та економічних дисциплін факультету № 2

Харківського національного університету внутрішніх справ

ГЛОБАЛІЗАЦІЯ В СИСТЕМІ МЕНЕДЖМЕНТУ ПІДПРИЄМСТВА

Відмінною рисою сучасної філософії управління є визнання й практична реалізація в системі корпоративного управління концепції «підприємницького менеджменту», як дій, що здійснюються для підтримки конкурентоспроможності за рахунок створення гнучкої системи функціонування, ефективної адаптації до змін зовнішнього та внутрішнього середовища. Саме підприємницький підхід створює умови для децентралізації всередині підприємства, створення й розвитку підприємницької структури, стимулюючи внутрішній розвиток, що в свою чергу обумовлює формування, виявлення й реалізацію резервів розвитку.

Сьогодні країни переходять від абсолютних інтересів власної національної економіки – економічної системи на макрорівні до іншого етапу – економічної системи мегарівня.

Зростання впливу міжнародного середовища на діяльність підприємств стало результатом глобалізації, а підприємництво, по суті, стало виходити за національні рамки.

Процес глобалізації супроводжується проявом різнорівневих глобальних факторів, а саме: науково-технологічною революцією; загостренням сировинних і виробничих проблем; кризою світової фінансово-кредитної системи; загостренням проблеми навколишнього середовища; посиленням взаємозалежності національних господарств і їх економічної політики; зближенням економічних рівнів розвитку, різних країн; подоланням міжсистемних протиріч між країнами, що проявляється у визнанні конкуренції як головного фактору тощо.

Єдиний економічний простір, що виникає в процесах інтернаціоналізації, інтеграції й глобалізації, не просто змінює масштаби конкуренції, а трансформує і самі її умови, вносить зміни в традиційні уявлення про якість, рівень виробничих витрат, продуктивності праці, змушує змінюватись бізнес, адаптуючись до нових глобальних умов.

Міжнародний менеджмент пройшов тривалу еволюцію у своєму розвитку, перш ніж досяг свого рівня, для якого характерні інтернаціоналізація самої сфери й взаємного впливу національних моделей управління. Стирання економічних кордонів між країнами, створення глобальної економіки – єдиного економічного організму, що підкоряється тим самим загальним законам, привели до інтернаціоналізації.

Із процесом інтернаціоналізації пов'язане і ускладнення завдань, що можна пояснити дією економічних розбіжностей, політико-правових рамкових умов; можливості використання відстані й різниць у часі між зарубіжними підрозділами й материнськими компаніями; виникнення проблем з паритетом валют і з трансфертом капіталу; розбіжностей правил бухгалтерського обліку; недостатньо розвиненої інфраструктури, різниць соціокультурних середовищ.

Корпоративна культура й управління будується на прагматизмі й на розвитку навичок, а співробітникам, в той же час, властивий виражений індивідуалізм.

Дослідження показали, що конкуренція на міжнародному й внутрішньому ринках є динамічним і еволюційним процесом, що буде лише підсилюватись через невизначеність, непередбачуваність і нестабільність зовнішнього середовища. Проте, слід зазначити, що несприятливі фактори, що надають повсякденний вплив на діяльність підприємств – економічних систем в умовах невизначеності розвитку зовнішнього середовища, повинні розглядатися як найважливіше джерело пробудження, енергії й стимулу до пошуку найбільш економічних рішень, однак без переходу до сучасних методів корпоративного управління, без досягнення світового рівня внутрішнього управління підвищити ефективність виробництва й конкурентоспроможність підприємства не представляється можливим. Загальним для всіх підприємств є необхідність забезпечення комплексного підходу, радикальних структурних змін якісного характеру в самій управлінській системі. Саме на цій основі можна практично реалізувати єдність дій всіх ланок і процесів управління в зовнішній і внутрішній політиці підприємства як загальної економічної системи.

Одержано 04.11.2019